

gibet en Toldnedsættelse af 1,020,000 Kr., medens vi kun faae en Toldnedsættelse fra Spanien af 168,000 Kr. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind derpaa, da jeg talte derom sidst, og jeg ikke skal gjentage mig selv. Dernæst nedsætte vi, som sagt, Tolden for de Rige og Velhavende, og skulle vi da ikke ogsaa gjøre Noget for den fattige almindelige Befolkning? Skulle vi gaa ind paa at bryde med det Princip, som vi hidtil have holdt paa, vil det være et meget stort Offer fra vor Side, og da Toldbeskatningen er den uretfærdigste af alle Beskatningsmaader, idet den gaar ud paa, at den fattige Mand skal give et temmelig stort Beløb i Skat, uagtet han ikke har Raad til at svare Skat, kunne vi ikke forsvare at sige Ja til en Nedsættelse for de Rige og mere Velhavende, naar vi ikke gjøre Noget til Bedrøvelse, noget Sideordnet med Hensyn til de Fattige. Det ærede Medlems næste Bemærkning har jeg allerede svaret paa, nemlig den, at Toldreformen skulde staa udenfor Traktaten. Dernæst bemærkede det ærede Medlem, at dette Thing skulde have lettet Landbruget ved Sindsfygeloven med $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og vilde nu ogsaa ved Traktaten lette Handel og Industri med $\frac{1}{2}$ Million, og dette var en Indrømmelse fra dette Things Side. Det første, at man har villet give $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Skattelettelse til Landbruget, kalder jeg nu ingen Indrømmelse, thi naar man gjør det, man selv gjerne vil, gjør man ingen Indrømmelse, og jeg veed ikke rettere, end at dette høie Thing har ønsket det Selvsamme med Hensyn til Afgifterne til Sindsfygevejsestet ved deres Dvergang til Statskassen som det andet Thing, saa at det høie Thing har været enigt med det andet Thing deri. Jeg tror derfor ikke, det er nogen Indrømmelse, og i alt Fald kan det paa ingen Maade siges at være en Indrømmelse overfor Smaalearsmænd eller Arbeidere; det er en Indrømmelse overfor Hartkornet, det store saavel som det smaa, saa det ærede Medlem skal ikke tale om, at det er en Indrømmelse overfor de Forbringere, vi opstille. Naar man dernæst vil henbise til Handelstraktaten og til, at Tolden paa Luxusartikler derved nedsættes over $\frac{1}{2}$ Mill. i Forhold til den nugældende Tarif (Udfryselse)... Der er Noget, der afbryder mig, jeg kan ikke høre, hvad det er

Den fungerende Formand (Krieger): Jeg maa bede ærede Medlemmer ikke at afbryde Taleren, og den ærede Taler om ikke at tage Hensyn dertil.

Madjen: Det forundrer mig, at det skal kaldes en Indrømmelse, nei, er der Noget, der gjør Indrømmelser, er det rigtignok det andet Thing, thi det vil knibe haardt for det andet Thing, ja, det vil være Noget af det Haardeste for det andet Thing at lade Toldbeskatningen staa for de mindre Bemidlede og hæve den for de mere velhavende Klasser, saa man gjør ingen Indrømmelser overfor det andet Thing ved at nedsætte Tolden paa den Slags Ting.

Det ærede Medlem talte dernæst om, at Folkethingets Forbringere steg: ifjor forlangte man Dækning af, hvad Toldnedsættelsen gik ud over $3\frac{1}{2}$ Mill., nu fordrer man 7 Mill. uden Dækning. Til denne Sætning maa jeg have Lov til at komme med nogle Bemærkninger, thi den holder ikke Stik; thi det er ikke Folkethinget, der fordrer en halv eller over en halv Million i Anledning af Traktaten; tværtimod, dersom Folkethinget skal sige ja til det, er det en væsentlig Indrømmelse, som jeg allerede har gjort gjældende, fra Folkethingets Side, saa det maa det ærede Medlem ikke skrive paa Folkethingets Regning. Forøvrigt skal jeg minde om, hvad jeg sagde i Lørdags, at Toldsatserne, saa vidt jeg veed, ere aldeles uforandrede fra ifjor i det Forslag, der her foreligger os. Altsaa, der er ingen Forhøielse i Toldsatserne, og med Hensyn til Folkethingets Forbringelse om Nedsættelse er det Beløb, hvormed Skatten skulde nedsættes, det Samme som ifjor, nemlig Krigsskattotoldbeløbet; strax, saa snart Toldloven træder i Kraft, forlanges der ikke Mere; der forlanges ganske vist senere en Nedgang, fordi man nu ikke kan gaa med til Ol- og Brændevinsskatten; fordi man ikke nu kan indlade sig paa en saadan Kompensation, foretaas der senere hen under visse Eventualiteter — dersom Toldindtægterne vedblive at stige — en yderligere Nedgang, der ikke kan begynde før om to Aar. — Det 2det Medlem for Kjøbenhavn (Carstensen) talte dernæst om, at jeg havde sagt, at Handelstraktaten ikke var til nogen Fordel for Søfarten; det har jeg slet ikke sagt, det forstaar jeg mig temmelig lidt paa, men jeg vil nok tro, at den er til nogen Fordel for Søfarten, men jeg kan ikke se, at den er til saa stor Fordel for Søfarten, at den er de Offre værd, der forlanges, undtagen vi faae Bedrøvelse derfor, hvad jeg ogsaa har omtalt; det skal jeg ikke komme videre ind paa. Dernæst nævnte han Forsvarsagen, Jisseriloven, og det 4de Kjøbenhavnske Medlem (Mazén) nævnte forleden Sindsfygeloven. Den Slags Ting foreligger jo ikke til Forhandling, derfor kan jeg ikke godt